

Παρακαλούνται οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ ὀλίγοι καθυστεροῦντες εἰσέτι τὴν ἀπὸ 1^{ης} παρ. Νοεμβρίου λήξασαν συνδρομὴν των ν' ἀποστείλωσιν αὐτήν.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

ΠΕΤΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ

[Συνέχεια.]

Καὶ αὐτὸς δὲν κατεδέχετο νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλ' ἔνευσεν εἰς τὸν Μαθητὴν, ὅστις εἶπε πρὸς τὴν Ἀντωνίαν :

— Ὁ κύριος μαρκήσιος μου εἶπε σήμερον τὸ πρῶτ' νὰ παρακαλέσω τὸν κύριον Καρβαγὰν νὰ ἔλθῃ νὰ ὁμιλήσουν, καὶ ὁ κύριος δήμαρχος ἔλαβε τὴν καλωσύνην καὶ ἦλθε.

Ὁ Καρβαγὰν εἰς τοῦ μαρκησίου! Ὁ ὅλος ὁ κίνδυνος ὁ ἐκ ταιαύτης προσεγγίσεως παρεστάθη ἀπειλητικὸς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Ἀντωνίας.

— Θὰ τον ὀδηγήσω λοιπὸν τὸν κύριον Καρβαγὰν πρὸς τὸν πατέρα μου, εἶπε βραδέως....

Κοί ἀνέβη παρακολουθουμένη ὑπὸ τοῦ Καρβαγὰν καὶ τοῦ Μαθητῆ.

Ἀναβαίνουσα τὰς εἴκοσι βαθμίδας τῆς κλίμακος ἡ νεῆνις πολλάκις ἐκινήθη νὰ στραφῇ καὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν Καρβαγὰν :

— Δέν μου λέγετε, κύριε, τί ἐπιθυμεῖτε; Πῆτέ μου τοὺς ὅρους σας. . . ἀλλὰ μὴ ἰδῆτε τὸν πατέρα μου. . .

Ἄλλ' ἡ θύρα τοῦ ἐργαστηρίου ἀνοίγεται καὶ ἐπιφαίνεται ὁ μαρκήσιος, ὅστις ἀκούσας ἀναβαίνοντα τὸν ἐχθρόν του ἐξήρχετο νὰ τον προὔπαντήσῃ. Ἰδὼν τὴν θυγατέρα του συνωφρῶθη ἡ Ἀντωνία ἀτρόμητος ἤτοιμαζέτο νὰ εἰσέλθῃ, ἀλλ' ὁ γηραιὸς ἐγγίσας τὸν βραχίονά της ἔλαφρῶς εἶπε :

— Πήγαινε σύ, παιδί μου... Θὰ ὁμιλήσω μὲ τοὺς κυρίους ἐδῶ... Ἄν σε χρειασθῶ, σὲ φωνάζω.

— Μὰ πατέρα μου..., εἶπεν ἡ νεῆνις τεταραγμένη.

Ὁ Καρβαγὰν τότε ἐγεῖρας τὴν κεφαλὴν του καὶ ἀποβλέψας ἀτενῶς πρὸς τὸν μαρκήσιον εἶπε σαρκαστικῶς :

— Ἄν ὁ κύριος μαρκήσιος εἶνε ὑπὸ κηδεμονίαν, τότε ἐρωτῶ τί ἦλθα ἐγὼ ἐδῶ νὰ κάμω....

Ἡ Ἀντωνία ἵνα μὴ συγχύσῃ τὸν γηραιὸν πατέρα της ἀπεχώρησε τεταραγμένη, προβλέπουσα τί ἔμελλε νὰ συμβῇ.

Ἐμειναν δὲ μόνοι ἀπέναντι ἀλλήλων ὁ ἐφευρετὴς καὶ ὁ τραπεζίτης. Ὁ δὲ Μαθητὴς ἀπεχώρησεν εἰς τινὰ γωνίαν μετ' ἀδιαφορίας.

— Σὰς ἐφώναξα, κύριε, διὰ νὰ κανονίσωμεν τὰς ὑποθέσεις μας καὶ τὰ συμφέροντα τὰ ὁποῖά μας διαιροῦν. Σεῖς ἔχετε συγκεντρώσῃ εἰς χεῖράς σας τὰ πλεῖστα τῶν χρεῶν μου. Διὰ ποῖον λόγον προέβητε εἰς τὸ διάβημα τοῦτο δὲν θέλω νὰ το συζητήσω, καὶ ἔρχομαι ἀμέσως εἰς τὸ

θέμα τῆς ὁμιλίας μας... Πιστεύω ὅτι εὐρῆκα τρόπον συμβιβασμοῦ. Ἐχω δὲ πρὸς τοῦτο ἀνάγκην προθεσμίας δύο μηνῶν καὶ σαράντα χιλιάδας φράγκων... Ποιοὶ εἶνε οἱ ὅροι σας, ἂν θέλετε νὰ μου παραχωρήσετε τὴν προθεσμίαν καὶ νὰ μου δανείσετε τὸ ποσὸν τοῦτο;

Ὁ Καρβαγὰν ἔμεινεν ἐμβρόντητος πρὸ ταιαύτης προτάσεως, ἐνόμισεν ὅτι ἐνέπεπεν εἰς ἐνέδραν. Ὁ θανάσιμος ἐχθρὸς του νὰ του ζητῇ τὴν συνδρομὴν του, καὶ μετὰ τοςαύτης ἀφειλείας καὶ ἀπλότητος!

Ὁ μαρκήσιος ἰδὼν αὐτὸν ἐνδοιάζοντα προσέθηκε :

— Εἶμαι διατεθειμένος νὰ παραδεχθῶ οἷους δῆποτε ὅρους καὶ ἂν μου ὑποβάλετε... τόσον εἶμαι βέβαιος περὶ τῆς ἐπιτυχίας μου!...

Τῆς ἐπιτυχίας! αἱ δύο αὗται λέξεις ἐφώτισαν τὰ σκότη ἐν οἷς ἐπλανᾶτο ὁ τύραννος τῆς Νεβίλλης. Ἐπιτυχία! ἡ στερεότυπος λέξις τοῦ ἐφευρετοῦ. Παρευθὺς ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν του ὁ κατὰ νέον σύστημα κλίβανος τοῦ μαρκησίου, περὶ οὗ ἤκουσε γινόμενον τοσοῦτον λόγον. Διὰ τοῦ κλίβανου τούτου ἠλπίζεν ὁ μαρκήσιος νὰ ἐξοφλήσῃ τὰ χρέη του.

— Καὶ λοιπὸν τώρα καταγίνεσθε εἰς τὸν κλίβανόν σας; Ἀλλὰ, κύριε μαρκήσιε, σὰς παρατηρῶ ὅτι ἐγὼ ἦλθα ἐδῶ διὰ νὰ λάβω, καὶ ὄχι διὰ νὰ δανείσω χρήματα, διὰ νὰ ἐκκαθαρίσω παλαιὰν ὑπόθεσιν, καὶ ὄχι διὰ νὰ συνάψω νέαν.... Αὐτὰ λοιπὸν ἠθέλατε νὰ μου ἀνακοινώσετε;

— Μὰ ἐλάτε νὰ ἰδῆτε μίαν στιγμὴν τί ἐστὶ ἡ ἐφεύρεσίς μου. Σταθῆτε νὰ τον ἀνάψω ἐμπρὸς σας τὸν κλίβανόν μου, νὰ ἰδῆτε πᾶντα μιὰ φορὰ!

— Μὰ μὲ τὰ σωστά σας, κύριε μαρκήσιε, μοῦ ζητεῖτε νὰ σας δώσω χρήματα διὰ τὴν ἐφεύρεσίν σας; Θέλετε δῆλα δὴ νὰ σας δώσω φυσίγγια διὰ νὰ με πολεμήσετε εὐκολώτερον! Τὸ συμφέρον σας τὸ βλέπω πολὺ καλά, ἀλλὰ ποῦ ἔγκειται τὸ ἰδικόν μου συμφέρον;... Δέν μου λέτε; Ἡ πρόδος, ἡ βιομηχανία, εἶνε πολὺ ὠρεκτὰ ὀνόματα, ἀλλὰ αὐτὰ ἐγὼ δὲν τὰ κούω, δὲν γεμίζει ἡ κοιλιὰ μου, κύριε μαρκήσιε!... Μοῦ ὀφείλετε τετρακοσίας χιλιάδας φράγκα, ἐκ τῶν ὁποίων ἑκατὸν ἐξήντα χιλιάδες πρέπει νὰ μου μετρηθοῦν σήμερα... Εἴσθε εἰς θέσιν νὰ με πληρώσετε;...

— Ὅχι, κύριε! εἶπεν ὁ μαρκήσιος κλίνων τὴν κεφαλὴν καὶ μετὰ φωνῆς μόλις καὶ μετὰ βίας ἀκουομένης.

— Τότε λοιπὸν, νὰ με συγχωρήτε, κύριε μαρκήσιε, δὲν χασομεροῦν τοὺς ἀνθρώπους διὰ νὰ τους ψάλλουν ταιαύτας μωρολογίας... Καὶ ἔπειτα τὸν περίφημον αὐτὸν κλίβανον διατί τάχα νὰ μὴ τον μεταχειρισθῶ ἐγὼ, ἀφ' οὗ εἶνε ἰδικός μου καθὼς καὶ ὁλος ὁ πύργος;

— Σεῖς!

— Ἐγὼ βέβαια... Ἐλα, κύριε μαρκήσιε, ἔφθασεν ἡ ὥρα νὰ πάρῃς τὰ βρεγμένα σου καὶ νὰ τραβήξῃς ἀπὸ 'δῶ, εἶπεν ὁ τύραννος καὶ ἐστάθη πρὸ τοῦ μαρκησίου καὶ εἶπε μετὰ φρικαλέας χαρᾶς :

— Πρὸ τριάντα ἐτῶν, κύριε μαρκήσιε, μ' ἐδίωξες ἀπὸ τὸ ἀρχοντικόν σου... Ἐνθυμεῖσαι; Τώρα ἦλθεν ἡ σειρά μου... Κάτω εἶνε ὁ ἀρμόδιος δικαστικὸς ὑπάλληλος καὶ συντάττει τὴν ἔκθεσιν...

Καὶ ταῦτα λέγων ἀνεκάγχασεν ὑδριστικῶς ἔχων δὲ τὰς χεῖρας ἐν τοῖς θυλακίοις τῆς περισκελίδος του, ἐβάδιζεν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ μετ' ἄκρας ἀνέσεως καὶ ἀδιαφορίας, ὡς ἂν ἦτο ἡδὴ κτῆμά του ὁλος ὁ πύργος.

Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ Καρβαγὰν συνετέλεσεν ὥστε νὰ φωτισθῇ ὁ ἐσκοτισμένος νοῦς τοῦ μαρκησίου. Ἦσχύνηθη διότι κατεδέχετο νὰ συζητῇ μετὰ τοῦ Καρβαγὰν, τοῦ μοχθηροῦ τοκογλύφου, τοῦ ἀμειλίκτου ἐχθροῦ τῆς ὅλης οἰκογενείας του.

— Ἡπατήθην, κύριε, εἶπε μετὰ καταφρονήσεως πρὸς αὐτόν. Ἐγὼ ἐνόμιζον ὅτι εἶχον ἀκόμη κάτι τι ὥστε νὰ δοκιμάσω νὰ δελεάσω τὴν ἀπληστίαν σου.

— Ὡ! Ὡ!! ἔχομεν καὶ ἀπ' αὐτά; ἔχομεν καὶ ὑβρεῖς; ἔχομεν καὶ ἀλαζονείαν! Ἀλλὰ, ἀγαπητέ μου μαρκήσιε, ἡ θέσις σου πλέον δέν σου συγχωρεῖ τὰ τοιαῦτα... Αὐτὰ πλέον νὰ τὰ λησμονήσῃς... Ὅστις ὀφείλει, πληρώνει τὰ χρέη του ἄλλως πῶς καὶ ὄχι μὲ ὑβρεῖς...

— Καταχρᾶσαι τὴν θέσιν μου, κύριε, εἶπεν ὁ μαρκήσιος μετὰ πικρίας. Εἶμαι εἰς τὴν ἐξουσίαν σου, καὶ ἔπρεπε νὰ τα περιμένω αὐτὰ ἀπὸ σέ, ἀφ' οὗ καὶ οἱ ἱδιοὶ οἱ ἰδικοί μου ἀνθρώποι μὲ ἄφηναν. Τί λοιπὸν πρέπει νὰ προσμένω ἀπὸ ἀνθρώπων ξένων, ἀφ' οὗ ἡ κόρη μου ἔχει κλειστὸν δι' ἐμέ τὸ βαλάντιόν της, καὶ ὁ υἱός μου με παρήτησε καὶ ἔφυγε...

— Μὲ συγχωρεῖς, κύριε μαρκήσιε, βλέπω ὅτι εὐρίσκεσαι εἰς δεινὴν πλάνην... Ἀδίκως κατηγορεῖς τὸν υἱόν σου καὶ τὴν κόρην σου διότι ἂν ἡ κόρη σου ἀρνήται νὰ σου δώσῃ ἀπὸ τὴν προικὰ της, ὁ λόγος εἶνε ὅτι πρὸ πολλοῦ τὴν ἔδωκε διὰ νὰ σου κρύψῃ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκοντο τὰ οἰκονομικά σου... Παραπονέσαι διὰ τὴν ἀχαριστίαν της!... Καὶ ὅμως αὐτὴ ἠφανίσθη χάριν σου, καὶ μάλιστα παρεκάλει νὰ μὴ διαδοθῇ καὶ το μᾶθος καὶ πικραθῇ. Ὁ υἱός σου ἂν δέν εἶνε τὴν στιγμὴν αὐτὴν πλησίον σου, δέν λείπει ἀπὸ καλόν του, διότι μάθε το καὶ τοῦτο, χθὲς συνελήφθη καὶ ἀπήχθη εἰς τὰς φυλακὰς ἐν τῷ μέσῳ δύο χωροφυλάκων...

Δι' ἐνός ἄλματος ὁ μαρκήσιος ὀρμήσας ἤρπασεν ἀπὸ τοῦ λαιμοδέτου τὸν τοκογλύφον, καὶ ἀπωθὼν αὐτὸν καὶ κολλήσας ἐπὶ τοῦ τοίχου μετ' ἀνηκούστου δυνάμεως, ἀνεφώνησε καὶ τὸ χεῖλός του ἔτρεμε καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐσπινθηροβόλουν...

— Ἀθλίε! ψεύδεσαι!... Ὁμολόγησε ὅτι ψεύδεσαι, εἰ δὲ μὴ... σὲ ἐπνίξα!

Οἱ δύο ἀντίπαλοι ἐπάλασαν ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα. Ἀλλ' ἡ δύναμις τοῦ μαρκησίου ἦτο πρόσκαιρος καὶ θὰ κατεκερματίζετο ὑπὸ τοῦ ἐξαγριωθέντος Καρβαγὰν, ἂν μὴ ἔσπευδεν ὁ Μαθητὴς νὰ τον βαστάσῃ καταπίπτοντα ἡδὴ λιπόθυμον...

— Νὰ του δείξω ἐγὼ τοῦ σαράβαλου...